

lige over for Forsvarsvæsenet. Det siger vel, at det vil en kraftig og tidsvarende Udvikling, f. Ex. i dette Tilfælde af Søværnet; men i Praxis modsætter det sig Udviklingen af Sømateriellet, saa længe det kan, og vil lave et Lovforslag, der endog i den Grad er ubrugeligt, som dette vil blive efter Vedtagelsen af Flertallets Forslag. Jeg er af den Formening, at ingen Minister vil kunne forsvare at gaa ind paa et Lovforslag som det, der vil komme tilstede efter Vedtagelsen af de Vindringsforslag, der her foreligge fra Flertallets Side, og dette gjælder i særdeleshed med Hensyn til Spørgsmaalet om Uddannelsen og de aarlige Øvelser. — Den ærede Ordfører for Mindretallet har allerede viist, at man af Flertallets Udtalelser om, at det vilde en kraftig og tidsvarende Udvikling af Søværnet, skulde slutte, at Befalingspersonalet skulde udvikles og udvides; hvis der overhovedet skulde være Mening i denne Ytring af Flertallet i Betænkningen, skulde man tro, at det var i denne Retning, det vilde gaa med sine Forslag, men i Stedet derfor gaar Flertallets Forslag i modsat Retning, idet der efter disse Forslags Vedtagelse vil fremkomme en Nedsættelse baade af Officerer og Underofficerer i Sammenligning med det Antal, der er fastsat i den siden 1868 gjældende Lov. Dette er som sagt oplyst af den ærede Ordfører for Mindretallet, og jeg kan altsaa for saa vidt forstaa mig for at komme ind derpaa. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det maaste nok kunde lade sig gjøre at indskrænke Kommandørernes Antal saaledes, som Flertallet har foreslaaet, skjøndt jeg ikke er enig deri, men da maatte man nødvendig give Kapitainer i Stedet for; det gjør Flertallet imidlertid ikke. Naar man sammenligner Lovforslaget, saaledes som det vil komme til at se ud efter Vedtagelsen af Flertallets Forslag, med den gjældende Lov, fremkommer som Resultat, at der efter det førstnævnte er 3 Kapitainer færre og kun 2 Premierlieutenanter flere end nu. Endnu videre gaar Flertallet med Hensyn til faste Underbefalingsmænd, idet der af dem vil blive 11 færre efter de Herrers Forslag end efter Loven af 1868. Det er i den modsatte Retning, man burde gaa, dersom det var de Herrers Mvov — og det maa man jo forudsætte, at det er — naar de udtale, at de ville en kraftig og tidsvarende Udvikling af vort Søværn. — Hvad Gjenindkaldelserne angaar skal jeg kun bemærke, at jeg endnu er af den Formening, som jeg — rigtignok under Modsigelse — udtalte forrige Aar her i Salen, nemlig at Værnepligtsbyrden aftjenes forholdsvis lettest af dem, der aftjene den ved Søværnet, end af dem, der aftjene den ved Hæren. Værnepligtens Aftjening ved Søværnet fordrer langt færre Udgifter for den menige Mand, og slider i de allerflest Tilfælde meget mindre paa Personen. Det syntes at gjøre den ærede Ordfører saa ondt

for de Søværnepligtige, fordi de ere udsatte for Søsnyge. Jeg maa tro, at den ærede Ordfører selv i en særdeles Grad er bange for Søsnyge, siden han kan have en saadan Mening.

Formanden (Krabbe): Ja, Fremdragelsen af deslige Motiver vilde, skjøndt de jo ikke i mindste Maade ere graverende, vistnok gjøre Forhandlingene lidt for personlig.

Dinesen: Ja, den ærede Ordfører rystede bejaende paa Hovedet, hvilket bringer mig til at tro, at jeg dog maaste har truffet det Rigtige. Dersom man ikke vil gaa den Vej, jeg har antydet, nemlig at give en forholdsvis større Del faste Befalingsmænd, er det nødvendigt at fastholde Gjenindkaldelserne, thi ellers kan man ikke staffe det værnepligtige Mandskab den Uddannelse og navnlig ikke den artilleristiske, som det i Kampens Dieblit nødvendig maa have. Det vilde være en daarlig Økonomi at give saadanne mindre godt uddannede Folk et saa kostbart Baaben i Hænde, navnlig da hvert enkelt Stud kan blive afgjørende. Netop for at den artilleristiske Uddannelse af Mandskabet kan blive saa fylbig som muligt, er det nødvendigt at fastholde Gjenindkaldelserne. Jeg havde ogsaa tænkt at gjøre opmærksom paa den Udtalelse, der igaar saaldt fra den ærede Ordfører om Betydningen af Kjøbenhavns Forsvar mod Søsiden, og navnlig paa, at han fandt det nødvendigt, at Flaaden maatte blive for Kjøbenhavn, men dette er allerede fremdraget af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen). Han haabede, at vi, naar vi paany kom til at forhandle om Kjøbenhavns Befæstning mod Søsiden, vilde have den ærede Ordfører for Flertallet med os. Jeg vilde ogsaa gjerne haabe dette; men efter at jeg har hørt, hvorledes han ved Forsvarssagens 1ste Behandling udtalte sig om Nødvendigheden af at faae en fast Reduite paa Sjælland, og efterat jeg senere har set hans Stilling til dette Spørgsmaal, er mit Haab blevet noget svækket til Trods for de meget betegnende og stærke Udtalelser, der igaar kom fra den ærede Ordfører for Flertallet.

Berg: Det ærede Medlem, der nys havde Ordet, aabnede sine Udtalelser med et Angreb paa Udvælgets Virksomhed. Jeg tror, at jeg som Udvælgets Formand er forpligtet til at vise dette Angreb tilbage. Det ærede Medlem talte om, at Grunden til, at man ikke før har faaet denne Sag til Behandling, var det Herredømme — jeg veed ikke, hvilket Tillægsord han tilspøiede eller om han tilspøiede noget —, som Flertallet udøver. Jeg skal i denne Anledning tillade mig at oplyse, at den Indbring, der bevirkede, at Sagen ikke kom frem her i Thinget ifjor, efter mit Skøn laa — jeg vilde ikke have yttret Noget herom offentligt, naar det ærede Medlem ikke havde trunget mig